

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916) regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. Plan zadań ochronnych sporządzany jest na 10 lat, pierwszy projekt sporządza się w terminie 6 lat od dnia wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony ptaków (art. 28 ust. 1 ww. ustawy). Plan sporządza się w celu utrzymania i przywrócenia do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. Zgodnie z art. 28 ust. 8 ustawy o ochronie przyrody w przypadku, gdy obszar Natura 2000 położony jest na terenie więcej niż jednego województwa, plan zadań ochronnych jest ustanawiany wspólnie przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru. Plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004 zostało ustanowione przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w dniu 4 września 2014 r. oraz ukazało się w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego w dniu 8 września 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 4921) i Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 8 września 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Śląsk. poz. 4527).

Działając zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie trybu kontroli aktów prawa miejscowego ustanowionych przez wojewodę i organy niezespółonej administracji rządowej, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie pismem znak: OP-II.6320.14.1.2014.KP z dnia 1 października 2014 r. wystąpił do Ministra Środowiska o dokonanie kontroli zgodności ww. zarządzenia z przepisami powszechnie obowiązującymi, a także zasadami rzetelności. W piśmie z dnia 30 czerwca 2015 r. znak: DP-074-164/2300/14/PMI Minister Środowiska stwierdził uchybienia uzasadniające zmianę zarządzenia i wniósł o jego zmianę we własnym zakresie.

W związku z powyższym, w dniu 30 stycznia 2017 r. zostało ustanowione zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004. Ukazało się w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego w dniu 31 stycznia 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 860) i Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 31 stycznia 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Śląsk. poz. 633).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nadzoruje funkcjonowanie obszarów Natura 2000, prowadząc ewidencję danych niezbędnych do podejmowania działań w zakresie ich ochrony. Nadzór ten polega na:

1) wydawaniu zaleceń i wytycznych w zakresie ochrony i funkcjonowania obszarów Natura 2000;

2) określaniu zakresu i żądaniu informacji dotyczących ochrony i funkcjonowania obszarów Natura 2000;

3) kontroli realizacji ustaleń planów ochrony i planów zadań ochronnych obszarów Natura 2000 (art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska także, na podstawie art. 127 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029), współuczestniczy w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie kontroli procesu inwestycyjnego.

W związku z tym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał stanowisko znak: DOOS-WAPOS.070.3.2021.KL z dnia 5 sierpnia 2021 r., w którym zwrócił uwagę na konieczność uwzględniania szczegółowych celów ochrony przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 w trakcie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W tym celu niezbędna jest zmiana planów zadań ochronnych ustanowionych dla obszarów Natura 2000 przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Opracowanie szczegółowych celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004 wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony. Cele te muszą być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000, zarządzające gruntami w obszarze Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach przystąpili do sporządzenia zmiany zarządzenia z dnia 4 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004, zmienionego zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2017 r.

Działając na podstawie art. 28 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. z 2017 r. poz. 2310), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie:

- 1) podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do opracowania projektu zarządzenia zmieniającego,
- 2) opracował projekt zarządzenia,
- 3) zapewnił udział społeczeństwa w ocenie tego dokumentu na zasadach i w trybie określonym w ustawie o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. poprzez:
 - a) umożliwienie zapoznania się z projektem zarządzenia,
 - b) umożliwienie składania uwag i wniosków w wyznaczonym terminie;
 - c) rozpatrzenie uwag i wniosków.

Przedmiotowa zmiana zarządzenia polega na zmianie załącznika nr 3 do zarządzenia, który zawiera cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000.

Szczegółowe cele ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 opracowano na podstawie: dokumentacji planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004 (MGGP S.A., Klub Przyrodników, 2013), opracowania „Monitoring stanu ochrony przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004”(KOMAG Consulting 2017), publikacji: „Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000” (Zawadzka D., Ciach M., Figarski T., Kajtoch Ł., Rejt Ł. 2013. GDOŚ, Warszawa), „Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny” (Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z., Chodkiewicz T. (red.) 2015. Wydanie 2. GIOŚ, Warszawa), Biuletyn Monitoringu Przyrody -Raport z wdrażania

art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2) oraz wyników Monitoringu Ślepowrona wykonywanego w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Cele ochrony odnoszą się do poszczególnych parametrów i wskaźników stanu ochrony.

W ramach monitoringu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004, zleconego w 2017 r. przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Krakowie, kontrolowane były wybrane (reprezentatywne) kompleksy stawów hodowlanych w obszarze i na nich prowadzone były prace związane z określeniem stanu populacji i siedlisk gatunków ptaków. Na dzień sporządzenia niniejszego projektu zarządzenia są to najbardziej aktualne dane z ww. obszaru, jednak ze względu na zasięg powierzchniowy (ograniczony do wybranych kompleksów stawów) i czasowy (tylko 1 rok badań) monitoringu, dane te zostały tylko częściowo uwzględnione w formułowaniu celów.

W przypadku większości gatunków wskaźnik „trend” (parametr: populacja) nie został określony z uwagi na brak danych z poszczególnych stanowisk (kompleksów stawów hodowlanych) sprzed 2017 r. Ponadto trend należy rozpatrywać w szerszej perspektywie czasowej (np. w całym okresie obowiązywania planu zadań ochronnych) i na podstawie kilku powtórzonych serii monitoringu. Na wielkość populacji gatunków ptaków wpływa bardzo wiele czynników. Działania ochronne zaplanowane w ramach planu zadań ochronnych mają na celu utrzymanie bądź poprawę siedlisk lęgowych ptaków w obszarze, nie wpływają natomiast na inne, nieraz bardzo istotne czynniki zewnętrzne, pochodzące spoza obszaru (np. zmiany siedliskowe i antropopresję, którym poddawane są ptaki podczas migracji i na zimowiskach). W związku z powyższym, ryzykowne byłoby zakładanie zwiększania liczebności gatunku w obszarze. Dlatego w przypadku większości przedmiotów ochrony, jako cel w zakresie wskaźnika „trend”, założono utrzymanie populacji gatunku na co najmniej niezmiennym poziomie.

W ramach ww. monitoringu przedmiotów ochrony, wykonawca określił procentowy stopień rozpowszechnienia gatunku w obrębie potencjalnie dogodnych siedlisk na poszczególnych stanowiskach (kompleksach stawów hodowlanych wytypowanych do monitoringu). Na podstawie tych danych w celach szczegółowych wskazano, na jakiej części obszaru powinno być utrzymane występowanie poszczególnych gatunków (parametr: populacja, wskaźnik: rozpowszechnienie). Nie zakładano poprawy wartości tego wskaźnika w przypadku nadanych ocen U1 i U2 z uwagi na to, że wartość rozpowszechnienia mogłaby zostać podniesiona w sytuacji zwiększenia się liczebności gatunku w obszarze (jeżeli będzie więcej osobników, toprawdopodobnie zasiedlą większy obszar) albo rozproszenia aktualnej populacji na większy teren, co jest jednak w niewielkim stopniu lub zupełnie niezależne od działań podejmowanych w obszarze.

Jako powierzchnię siedlisk ptaków w obszarze Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004 przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych z głównych kompleksów) - ok. 680 ha. Powierzchnię siedlisk właściwych wyliczono natomiast na podstawie oszacowanego udziału siedlisk właściwych w obszarze w ramach monitoringu przedmiotów ochrony z 2017 r. W przypadku kilku gatunków zasiedlających specyficzne siedliska (jak wyspy czy skarpy brzegowe) zastosowano inne podejście do określenia wielkości siedlisk właściwych, co opisano poniżej. Dla każdego gatunku wskazano również, jakie siedliska są siedliskami potencjalnie dogodnymi (właściwymi).

Dla poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004 przedstawiono poniżej szczegółowe uzasadnienia do założonych celów:

1) A004 perkozek *Tachybaptus ruficollis* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 7 500–10 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 128–135 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 52–70 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Perkozek chętnie zasiedla niewielkie zbiorniki wodne (nawet o powierzchni poniżej 0,1 ha), w tym starorzecza, oczka wodne, z których część nie była objęta badaniami terenowymi w 2017 r. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 128 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są płytkie zbiorniki o wysokiej trofii, zazwyczaj o niewielkiej powierzchni (nawet poniżej 0,1 ha), z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione (obsada niewielkich ryb), opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

2) A005 perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 15 000–25 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 122–134 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 74–95 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 122 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione, opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

3) A006 perkoz rdzawoszyi *Podiceps grisegena* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 600–900 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 3–13 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 4–6 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Niemniej jednak, perkoz rdzawoszyi wykazuje trend spadkowy w sąsiednim obszarze Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 [Wiehle D. 2020. Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy. *Ornis Polonica* 61: 88-116]. Autor publikacji wskazuje jako przyczynę spadku liczebności nieokreślone czynniki zewnętrzne, występujące poza obszarem Natura 2000. Analogiczna sytuacja może mieć miejsce również w tym przypadku. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 3 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione, opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

4) A008 zausznik *Podiceps nigricollis* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1 000–2 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 50–55 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r.,

wykazał występowanie 19–40 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzą o spadku liczebności populacji. Dodatkowo, zausznik wykazuje okresowe fluktuacje liczebności, co zostało zaobserwowane również w sąsiednim obszarze Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 [Wiehle D. 2020. Zmiany awifauny łąkowej Doliny Dolnej Skawy. *Ornis Polonica* 61: 88–116]. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji łąkowej na poziomie minimum 50 par.

Siedliskiem łąkowym gatunku są płytkie zbiorniki o wysokiej trofii, z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione, z kolonią śmieszek lub rybitw.

5) A021 bąk *Botaurus stellaris* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 3 300–4 800 samców (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji w obszarze, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 8–16 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 8–13 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w całym obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon łąkowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji łąkowej na poziomie minimum 8 par.

Potencjalnie dogodnym siedliskiem gatunku są zbiorniki z rozległym płatem szuwaru (przede wszystkim trzcinowego lub pałkowego) ze stałym poziomem wody o głębokości od 40 do 90 cm.

Z uwagi na preferencje siedliskowe bąka i zasiedlanie większych zbiorników wodnych (o powierzchni co najmniej kilkunastu hektarów), występowanie siedlisk właściwych w obrębie istniejących zbiorników wodnych w obszarze ogranicza się do największych stawów. W związku z tym, że powierzchnia takich zbiorników stanowi mniej niż 60% łącznej powierzchni zbiorników w obszarze, nie jest możliwe uzyskanie oceny FV w zakresie wskaźnika "siedlisko - jakość" dla tego gatunku.

6) A022 bączek *Ixobrychus minutus* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1 100–1 500 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji w obszarze, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 12–19 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 6–11 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w całym obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzą o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji łąkowej na poziomie minimum 12 par.

Potencjalnie dogodnym siedliskiem gatunku są zbiorniki z pasem szuwaru przybrzeżnego (przede wszystkim trzcinowego lub pałkowego) o średniej szerokości minimum 15 m, z dużym udziałem starszej roślinności i zróżnicowaną strukturą (nieciągłości w pokryciu, obecność zatoczek, oczek wodnych), sąsiedztwem wierzbowych zakrzaczeń i poziomem wody w obrębie szuwaru od 30 do 60 cm głębokości.

7) A023 ślepowron *Nycticorax nycticorax* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 763–1 225 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 113–120 par. W obszarze prowadzony jest monitoring w ramach Państwowego Monitoringu

Środowiska - dane wykazują występowanie od 57 do 143 par lęgowych w latach 2014–2020. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 113 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte krzewami i/lub drzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia. Żerowisko stanowią różnego typu zbiorniki lub ciek obfitujące w ryby, położone w sąsiedztwie lęgowiska (m.in. stawy, starorzecza, rzeki, rowy). W obszarze są 2 stałe kolonie gatunku w kompleksie stawów Malec na zbiornikach: Granicznik (1 wyspa) i Olszowiec (1 wyspa) oraz jedna zasiedlana nieregularnie - na zbiorniku Grązowiec (kompleks Osiek-Włosień).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego ślepowrona (wysp) wynosi aktualnie ok. 0,12 ha. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy z koloniami ślepowrona (łącznie ok. 230 ha).

8) A043 gęgawa *Anser anser* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 6 000–9 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 26 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 18–20 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 26 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

9) A051 krakwa *Mareca strepera* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 3000–4000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 18–29 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 12–15 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 18 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

10) A055 cyranka *Spatula querquedula* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1 000–3 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 4–16 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 6–9 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 4 pary.

Siedliskiem lęgowym gatunku są najczęściej ekstensywnie użytkowane podmokłe łąki i pastwiska w dolinach rzek lub w sąsiedztwie zbiorników wodnych. W obszarze zasiedla również płytkie zbiorniki z dużym udziałem roślinności wynurzonej i brzegami porośniętymi roślinnością zielną.

11) A059 głowienka *Aythya ferina* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2 000–6 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 122–161 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 100–175 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 122 pary.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

12) A061 czernica *Aythya fuligula* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2000–5000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 248–334 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 115–190 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 248 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

13) A123 kokoszka *Gallinula chloropus* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 10 000–21 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 77–110 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 40–47 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Kokoszka chętnie zasiedla niewielkie zbiorniki wodne, w tym starorzeczka, oczka wodne, z których część nie była objęta badaniami terenowymi w 2017 r. Jest gatunkiem prowadzącym skryty tryb życia, większość czasu przebywa w szuwarach, co również mogło wpłynąć na wykrycie mniejszej liczby par. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 77 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej lub z przybrzeżnymi zaroślami wierzbowymi.

14) A136 sieweczka rzeczna *Charadrius dubius* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 5 000–13 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych wynosi 31–48 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 14–25 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów oraz wybrane fragmenty doliny rzeki Soły), dlatego ta liczebność nie może być

traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 31 par.

Sieweczka rzeczna jest gatunkiem związanym głównie ze żwirowymi łachami i wyspami położonymi w dolinach rzecznych, znajdujących się we wczesnym stadium sukcesji roślinnej, jednak w tym obszarze występuje ona również w obrębie kompleksów stawów hodowlanych. Siedliskiem lęgowym są tu przede wszystkim zbiorniki nienapełnione wodą (przynajmniej w części) w okresie od kwietnia do lipca, ale nie zupełnie suche – z kałużami, rowami z przepływającą wodą i dnem pokrytym skąpą roślinnością. Obecność tego typu siedlisk jest uzależniona od terminów i tempa napełniania stawów wodą, dlatego w różnych latach dostępność tego siedliska może być zmienna. Ponadto w różnych latach różne stawy mogą być nienapełnione wodą w okresie wyprowadzania lęgów przez gatunek, dlatego nie podano konkretnej powierzchni siedlisk właściwych. Sieweczka rzeczna jest gatunkiem terytorialnym, ale na płatach dogodnych siedlisk może równocześnie gniazdować kilka par. W ramach monitoringu wykonanego w 2017 r. stwierdzono występowanie gatunku na 2 stanowiskach w dolinie Soły oraz na 5 stawach, co przy stwierdzonej liczebności 14–25 par daje ok. 3 pary na stanowisko. W związku z powyższym przyjęto, że dla utrzymania populacji gatunku w obszarze należy zapewnić miejsca lęgowe w postaci stawów spełniających ww. warunki lub odpowiednich łach/wysp w dolinie Soły – przyjęto 1 stanowisko na 3 pary, czyli łącznie minimum 10 nienapełnionych zbiorników lub żwirowych wysp w dolinie Soły.

15) A162 krwawodziób *Tringa totanus* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 800–1 200 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych wynosi 4–8 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 8–12 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 8 par.

Krwawodziób jest gatunkiem związanym głównie z podmokłymi łąkami położonymi w dolinach rzek, jednak w tym obszarze występuje on prawdopodobnie wyłącznie w obrębie kompleksów stawów hodowlanych. Siedliskiem lęgowym są tu przede wszystkim zbiorniki nienapełnione wodą (przynajmniej w części) w okresie od kwietnia do czerwca, ale nie zupełnie suche – z kałużami, rowami z przepływającą wodą i dnem porośniętym roślinnością zielną. Obecność tego typu siedlisk jest uzależniona od terminów i tempa napełniania stawów wodą, dlatego w różnych latach dostępność tego siedliska może być zmienna. Ponadto w różnych latach różne stawy mogą być nienapełnione wodą w okresie wyprowadzania lęgów przez gatunek, dlatego nie podano konkretnej powierzchni siedlisk właściwych. Istotne dla utrzymania populacji gatunku w obszarze jest zapewnienie miejsc lęgowych w postaci kilku stawów spełniających ww. warunki – przyjęto jeden staw na 1 parę, czyli łącznie minimum 8 nienapełnionych zbiorników w ww. okresie.

16) A179 śmieszka *Chroicocephalus ridibundus* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 90 000–100 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 2 068–2 080 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 2 030 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego

ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 2068 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte roślinnością trawiastą i zielną, z pojedynczymi drzewami/krzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia. Śmieszka może również gniazdować na zwartych płatach roślinności wynurzonej. Żerowisko stanowią kompleksy stawów hodowlanych lub inne zbiorniki otoczone terenami rolniczymi. W obszarze w 2017 r. główne kolonie śmieszki były zlokalizowane na wyspach na zbiornikach: Marian Górny (kompleks Zaborze - 2 wyspy), Grabowiec Duży (kompleks Poręba Wielka - 1 wyspa), żwirownia Rajsco (1 wyspa) oraz na stawach na płatach roślinności wynurzonej: Italiano, Duży Bunar i Tafel (kompleks Osiek), Kościelecki I i Letni (kompleks Adolfin), Czesław, Orny i Czechowiec (kompleks Grojec), Marian Górny, Marian Dolny i Wójtowiec (kompleks Zaborze).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego śmieszki (wysp) wynosi aktualnie ok. 1,1 ha. W obrębie tych wysp otwarta powierzchnia dogodna do zakładania lęgów wynosi ok. 1 ha. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy lub stawy z koloniami śmieszki (łącznie ok. 530 ha).

17) A193 rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 6 000-8 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 63–91 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 15-30 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzą o spadku liczebności populacji. Jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 63 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy ziemne lub żwirowe (na zbiornikach wodnych i w dolinach rzecznych) we wczesnym stadium sukcesji roślinnej lub sztuczne platformy lęgowe. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy/platformy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od kwietnia do sierpnia. Żerowisko stanowią rzeki, kompleksy stawów hodowlanych lub inne zarybione zbiorniki (obsada niewielkich ryb). W obszarze w 2017 r. lęgi rybitwy rzecznej były zlokalizowane w dolinie rzeki Soły (2 stanowiska) oraz na zbiornikach: Grabowiec Duży (kompleks Poręba Wielka – 1 wyspa), na żwirowni Rajsco (wyspa i platforma) oraz na 3 platformach lęgowych na stawie Kościeleckim I (kompleks Adolfin).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach i platformach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego rybitwy rzecznej (wysp) wynosi aktualnie ok. 0,06 ha. W obrębie tych wysp powierzchnia dogodna do zakładania lęgów wynosi ok. 0,03 ha. Dodatkowo w obszarze zlokalizowane są 4 platformy lęgowe. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy i platformy z koloniami rybitwy rzecznej (łącznie ok. 290 ha).

18) A196 rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1 200–2 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 32–61 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 21–25 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 32 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarybione z dużym udziałem roślinności wodnej o liściach wynurzonych i pływających.

19) A197 rybitwa czarna *Chlidonias niger* - Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2 000–3 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 12–24 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., nie wykazał występowania gatunku. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego nie przesądza to o braku występowania gatunku w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. Niemniej jednak, rybitwa czarna całkowicie wycofała się z sąsiedniego obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 [Wiehle D. 2020. Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy. Ornithologica 61: 88-116] - autor publikacji wskazuje jako przyczynę spadku liczebności nieokreślone czynniki zewnętrzne, występujące poza obszarem Natura 2000 – analogiczna sytuacja może mieć miejsce również w tym przypadku. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej w obszarze.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarybione z dużym udziałem roślinności wodnej o liściach wynurzonych i pływających.

20) A229 zimorodek *Alcedo atthis* – Obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2 500–6 000 par (wg Biuletynu Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 7–10 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie RDOŚ w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 3 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów oraz wybrane fragmenty doliny Soły), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Zimorodek może zasiedlać, oprócz siedlisk w obrębie kompleksów stawów hodowlanych, również skarpy w dolinach rzecznych, m.in. Soły, które w części nie były kontrolowane podczas prac terenowych. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 7 par.

Z uwagi na brak danych o rzeczywistym stopniu rozpowszechnienia gatunku w obrębie siedlisk potencjalnie dogodnych, przyjęto jako cel utrzymanie oceny wskaźnika U1 na minimalnym poziomie (co najmniej 20 %).

Jako siedlisko optymalne dla gatunku podaje się odcinki doliny cieku o długości minimum 1 km o charakterze naturalnym, nieuregulowanym, z brzegami zadrzewionymi, obecnością skarpy o wysokości minimum 1,5 m ponad poziom wody oraz naturalnych czatowni (rumosz drzewny, gałęzie zwieszające się nad lustrem wody). W obszarze, zimorodek gniazduje również w obrębie kompleksów stawów hodowlanych, w skarpach, które tworzą się wzdłuż rowów (doprowadzalników, odprowadzalników) lub w brzegach zbiorników. Jako żerowisko wykorzystuje cieki

(w tym rowy) przepływające przez kompleks lub stawy z obsadą niewielkich ryb. W związku z powyższym, przyjęto jako cel utrzymanie minimum 7 stanowisk gatunku (odpowiednio do zakładanej minimalnej liczby par w obszarze) rozumianych jako miejsca wyprowadzania lęgów (odpowiednie skarpy) oraz żerowisko (fragmenty cieków wodnych, zarówno naturalnych, jak i sztucznych - rowów, zadrzewionych, z naturalnymi czatowniami lub stawy z obsadą ryb niewielkich rozmiarów, w pobliżu skarpy lęgowej).

Obszar Natura 2000 Dolina Dolnej Soły PLB120004 położony jest na terenie województw: małopolskiego (gminy: Brzeszcze, Oświęcim – gmina miejska i gmina wiejska, Kęty i Osiek) i śląskiego (gmina Wilamowice). Informację o przystąpieniu do sporządzenia projektu zarządzenia zmieniającego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie podał do publicznej wiadomości w obwieszczeniu znak: OP.6320.7.2.2021.JSl z dnia 9 listopada 2021 r., które:

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniach 09.11.2021 r. - 02.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach w dniach 12.11.2021 r. - 06.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Brzeszcze w dniach 12.11–07.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Oświęcim w dniach 12.11–03.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Oświęcim w dniach 12.11–03.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Kęty w dniach 09.11– 01.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Osiek w dniach 10.11–30.11.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wilamowice w dniach 15.11–07.12.2021 r.

- opublikowano w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniu 9 listopada 2021 r.,

- opublikowano w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu, tj. w Gazecie Krakowskiej z dnia 9 listopada 2021 r.

Informację o sporządzeniu projektu zarządzenia zmieniającego oraz o możliwości zapoznania się z nim Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie podał do publicznej wiadomości w obwieszczeniu znak: OP.6320.7.8.2021.JSl z dnia 20.12.2021 r., które:

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniach 20.12.2021 r. – 17.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach w dniach 21.12.2021 r. – 12.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Brzeszcze w dniach 22.12.2021 r. – 13.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Oświęcim w dniach 22.12.2021 r. – 14.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Oświęcim w dniach 21.12.2021 r. – 11.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Kęty w dniach 20.12.2021 r. – 11.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Osiek w dniach 21.12.2021 r. – 13.01.2022 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wilamowice w dniach 22.12.2021 r. – 13.01.2022 r.

- opublikowano w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniu 20.12.2021 r.

- opublikowano w dniu 20 grudnia prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu, tj. w Gazecie Krakowskiej i w Dzienniku Zachodnim.

Projekt zarządzenia został umieszczony na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie oraz był dostępny w siedzibie RDOS w Krakowie. Osoby zainteresowane projektem miały 21 dni na składanie uwag i wniosków. W ramach 21-dniowych konsultacji społecznych nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski do treści projektu zarządzenia. Dodatkowo do członków Zespołu Lokalnej Współpracy przekazano wiadomość mailową, o dodatkowym terminie wyznaczonym na złożenie uwag do projektu zarządzenia (15.02.2022 – 23.02.2022 r.). W dodatkowym terminie konsultacji z ZLW także nie wpłynęły żadne uwagi.

Projekt zarządzenia, na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2022 r. poz. 135 i 655), został uzgodniony przez Wojewodę Małopolskiego w piśmie z dnia 2 czerwca 2022 r. znak: WR-II.710.18.2022 oraz przez Wojewodę Śląskiego w piśmie z dnia 27 maja 2022 r. znak: IFVII.710.10.2022.